

hold, som vi fra dansk side ikke er tilfreds med, og den danske minister har stemt imod den politiske beslutning, der blev truffet den 30. oktober. Derfor synes jeg ikke rigtig, at det har nogen mening at forsøge at hænge nogle bureaukrater op som nogle skræmmebilleder.

Det er et politisk ansvar, som politikere i de 15 lande må bære, og hvis det er sådan, at der nogle steder er bureaukrater, der har for stor indflydelse på noget – det mener jeg i hvert fald ikke vi kan sige har været tilfældet i Danmark – så er det politikerne, der er for ringe, og ikke bureaukraterne, der er for gode.

(Kort bemærkning).

Niels Højland (FP):

Jeg kan kun give hr. Ole Stavad fuldstændig ret. Det er politikerne, der er for ringe, når man lader bureaukraterne styre det her selskab. Det er dét, der er kendsgerningerne. Jeg kan godt forstå, at man er led ved det. Jeg kan godt forstå, at hr. Ole Stavad forsøger at holde hånden over nogle embedsmænd.

Jeg har heller aldrig nogen sinde skudt på embedsmændene. Det vil jeg slet ikke gøre, for de gør kun det, de synes, de får besked på, og det, de måske føler trang til. De går lige så langt, som de kan. Det er klart. Det er menneskeligt. Men hvis politikerne her var deres ansvar voksent, så havde de sagt nej over for det, og det havde de gjort ved at nedlægge veto, slet ingen tvivl om det. Det er politikerne, der er for svage i det her spil over for bureaukraterne.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg har lige et enkelt spørgsmål til hr. Niels Højland. Jeg synes, det er et mærkværdigt dobbeltrettet budskab, der kommer fra Fremskridtspartiets ordfører:

Samtidig med, at man siger, at forslaget til vedtagelse udelukkende er et spørgsmål om at lægge røgslør ud over sagen, så siger man også, at det da ikke kan udelukkes, at Fremskridtspartiet vil stemme for det.

Jeg har lidt svært ved at forstå det: Hvad er det egentlige budskab, som hr. Niels Højland kommer med? Er det det ene, eller er det det andet? Det burde jo ikke kunne være begge dele på én gang, men det er det tilsyneladende alligevel.

Addi Andersen (CD):

CD er enige med de partier, der sætter spørgsmålstegn ved, om det er i overensstemmelse med bæredygtig udvikling af rødspættebestanden i Nordsøen, at man tillader fiskeri efter rødspætter med et mindstemål på 22 cm i stedet for 27 cm, samt at reglerne for at fiske med små masker på 80 mm lempes.

CD har tidligere givet udtryk for, at bæredygtigt fiskeri af bl.a. rødspætter kan styres igennem maskemål med den usikkerhed, der er omkring det. Men alt det er fødevareministeren jo også enig i, så meningen med forespørgslen står for mig hen i det uvisse, selv om jeg kan have mine anelser.

Der er to år til, at reglerne træder i kraft, og i den mellemliggende tid har ministeren mulighed for at arbejde for Danmarks synspunkter. Det hilser jeg med tilfredshed, og det regner jeg med vil finde sted.

Jeg er enig med ministeren i hans udlægning af forløbet i Europaudvalget. Godt nok har der været megen snak frem og tilbage hen over bordet, men jeg forstod også, at mandatet til ministeren gik ud på at få udskudt beslutningen, og hvis det ikke lykkedes, skulle Danmark stemme imod. At der ikke var flertal i Europaudvalget for at nedlægge veto, kan man vel dårligt bebrejde ministeren.

CD kan stemme for det fremsatte forslag til vedtagelse, da jeg mener, at den klart udtrykker, at regeringen vil arbejde videre med sagen.

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det har indimellem været en – synes jeg – god debat, som for nogle af tilhørerne har handlet om »technolocality«, hvis man må bruge det udtryk, men også sådan lidt generelt har handlet noget om EU. Jeg tror måske, at det på den baggrund var på sin plads også at få gjort det til en del af debatten, for medlemskabet er faktisk vigtigt for dansk fiskeri.

Det giver os adgang til en række farvande, som vi ellers ikke ville have mulighed for at kunne fiske i. Rent faktisk er det sådan, at Nordsøen er det vigtigste fiskefarvand for dansk fiskeri, og at fangsten i andre medlemslandes områder udgør omkring 70 pct. af den samlede fangstværdi for danske fiskere. Det er EU's aftale med Norge, der sikrer Danmark adgang til rige norske farvande. Tilsvarende aftaler indgår EU med Island, Færøerne og Grønland, og EU sikrer ved aftaler inden for